

de derde afdeling Wet IB 1964 wordt benoemd (artikel 21 Wet IB).

Volgens de aanwijzingen van redactionele aard verdient het de voorkeur dat duidelijk wordt aangegeven wat de betekenis is van een term, zoals "eigen woning". De begripsbepaling "eigen woning" wordt nader uiteengezet in artikel 42a lid 2 Wet IB. Blijkens dit lid gaat het om "een gebouw of een gedeelte van een gebouw, met aanhorigheden daarvan, voor zover dat, anders dan ten behoeve van een onderneming, de belastingplichtige of personen, die behoren tot zijn huishouden, ter beschikking staat."

De aldus aangegeven nadere definiëring van de term "eigen woning" levert echter nieuwe vragen op. Want wat wordt er vervolgens verstaan onder de termen "onderneming" c.q. "personen, die behoren tot zijn huishouden" c.q. "aanhorigheden" c.q. "ter beschikking staan"? Deze laatste term wordt bijvoorbeeld ook gebruikt in artikel 42a lid 8. De concrete inhoud van deze termen is in de praktijk niet altijd even duidelijk aan te geven. Deze termen blijken dan ook via jurisprudentie nader te worden ingevuld.³⁹⁹

2.6.2.1a Een nadere definiëring van termen via overleg in plaats van via juridische procedures

Indien het de voorkeur heeft om wetgeving in algemene bewoordingen en dus in nader te definiëren termen op te stellen, dan rijst de vraag of de nadere inhoud van een dergelijke term ook anders dan via juridische procedures tot stand kan komen. Meer en eerder zicht op de nadere inhoud van wettelijke regelingen (termen) kan worden verkregen door de rechtspraak (belastingpraktijk) te betrekken bij de activiteit van het wetgeven. In het rechtsbewustzijn van degenen, die in de praktijk te maken krijgen met de uitvoering van fiscale, wettelijke regelingen, bevinden zich immers gevolgtrekkingen (rechtsoordelen) die werden afgeleid uit eerder opgedane ervaringen met deze uitvoering.⁴⁰⁰ Die gevolgtrekkingen zouden moeten worden betrokken bij het tot stand brengen van nieuwe fiscale, wettelijke regelingen. Het voordeel daarvan is dat dit kan leiden tot fiscale, wettelijke regelingen waarmee de rechtspraak kan instemmen, doordat zij aansluiten bij de gewenste rechtsoordelen, vooral die van de belastingbetaler.

Er zou een stuurgroep kunnen worden ingesteld waarin mensen zitten die op de hoogte zijn van het intern functioneren van de belastingdienst, die ervaring hebben met het oplossen van fiscale geschillen, maar die vooral voeling hebben met de maatschappelijke realiteit van belastingbetalers.^{401 402} Deze stuurgroep zou advies moeten verlenen aan de ambtenaren die belast zijn met de activiteit van het wetgeven over de nadere inhoud en structuur van wettelijke regelingen, zoals over het gebruik van termen. Deze ambtenaren

³⁹⁹ HR 4 maart 1987, nr. 23847, BNB 1987/135;
Hof 's-Hertogenbosch 29 september 1978, V-N 1979;
HR 30 november 1977, BNB 1978/6;
HR 11 december 1974, BNB 1975/17.

⁴⁰⁰ Zie hoofdstuk 1.

⁴⁰¹ Zie ook de hoofdstukken 3.8.8.1d, 3.8.8.1e, 3.8.8.1f, 3.8.8g, 4.8.9.

⁴⁰² Zie de hoofdstukken 1,3 en 4.